

VELIKONOČNÍ SVĚTLO

Jedu na sever Prahy, z dálnice odbočím mezi travnatá pole a svěže zelené louky. Jak krásně je dvacet minut od Holešovic! Proč sem nejedu častěji? Mým cílem je klášter v Drastech. Mám vyzvednout velikonoční svíci, paškál. Pověřil mě tím náš pan kostelník, který se zotavuje po úrazu. Za tamním rybníkem vjízdim do areálu kláštera karmelitek. Dostávám krabici se zdobenou svící. Ukládám ji opatrně na zadní sedadla. Kdo všechno tu seděl, koho jsem tu vezl... Poprvé je zde položený předmět, který nám bude symbolizovat světlo Kristovo. Ještě vstupuji do ztichlého klášterního kostela ozářeného ranním světlem a také do suterénu, až k zakladatelce pražského ženského Karmelu, sedící Matce Elektě. Právě jí svěřuji naši farnost, naše nemocné...

Jak přesvědčivá a v naší době povzbudivá jsou slova při žehnání svíce, kterou zapalujeme od velikonočního ohně na Bílou sobotu: „On vládne dějinám!“

O velikonoční vigílii mám tu čest ponořit svíci symbolizující samotného Krista do křestní vody. On je v tom „namočen s námi“. Kněz při tom říká: „Ať skrze tvého Syna sestoupí do tohoto křestního pramene síla Ducha svatého,“ drží při tom paškál ve vodě a pokračuje: „aby všichni, kdo budou ve křtu spolu s Kristem pohřbeni, ve křtu s ním také vstali ze smrti k životu.“

O velikonoční svíci je třeba pečovat. Rozžít ji máme jako první a zhasínat jako poslední. Někdy dá práci ji rozsvítit, ona nás totiž výrazně převyšuje. Někdy je při zhasínání možné „potopit“ její knot. Je třeba jí věnovat pozornost, aby stála rovně. Jak výrazně mluví symboly v naší bohoslužbě!

Jiří Beran, jáhen

POZVÁNKA NA FARNÍ DEN 26. DUBNA

POZVÁNÍ

Již příští neděli 26. dubna, neděli Dobrého pastýře, se uskuteční třetí Farní den našeho společenství. Dovolujeme si vás na něj srdečně pozvat a požádat vás o aktivní spolupodílení se na jeho programu:

10:00 společné slavení **mše sv.** ve farním kostele (mše sv. v 8:00 nebude)

11:00 prezentace výsledků dotazníkového průzkumu z prosince minulého roku a na ni navazující **diskuze ve skupinkách** na témata, která se v dotazníku nejvýrazněji opakovala:

- ❖ Děti a mládež ve farnosti
- ❖ Ministrantská služba
- ❖ Přednášky, edukace apod. nabízené (nejen) farníkům
- ❖ Možnosti technického rozvoje kostela sv. Antonína

*Máte-li zájem o jakoukoli změnu v kterékoli z těchto oblastí, prosíme, využijte této příležitosti a **přijďte svůj názor vyjádřit a vyslechnout si názory jiných!** Aktivní komunikace je základem toho, aby život v jakémkoli společenství probíhal v maximální možné míře spokojenosti jeho členů!*

Souběžně bude probíhat **program pro děti** v parčíku u kostela.

12:00 přesun na místo neformálního setkání s grilováním a konzumací dalších pokrmů a nápojů **na Štvanici**, kam lze přijít i kdykoli v průběhu celého odpoledne (maso na grilování a nápoje budou částečně zajištěny, přineste prosím podle svých možností také na toto nedělní agapé něco s sebou)

19:15 – 20:00 adorace v kostele sv. Klimenta

Těšíme se na vás a doufáme, že takto strávený den přinese své plody, které obohatí život našeho farního společenství!

Vaše PRF

STALO SE

Jak jsem prožil křest? Inu, jako asi každý, kdo se pro něj rozhodl v dospělém věku. Vědomě, s vděčností, s radostí. Křest jako znovuzrození, proměnu, která nás činí lidmi aktivními. Jako přechod z pasivního přijímání života, kdy jen bereme, do života aktivního, kdy nejen dostáváme, ale i rozdáváme. Křtem přebíráme plnou odpovědnost za své životy. S láskou, vděčností a soucitem k sobě i druhým. To, co jsem si dříve jen myslel, to křtem začínám žít. Pro mě osobně je to dar i závazek. Děkuji.

Tomáš Fafek

NEJSME NÁROD K ZAHOZENÍ

FEJETON

Jezdit hromadnými dopravními prostředky je nejen ekologické, ale i poučné. Leccos tam člověk vyslechne, a jak říkával kdysi soudruh ekonomický náměstek u nás v práci, máš možnost držet „prst na tepu doby“.

Dva desetiletí kluci se v tramvaji postavili nade mě a ležérně mluvili anglicky. Aha, cizinci, usoudila jsem. „Nekecej, ty vole!“ prohodil jeden uprostřed plynulé angličtiny. Překvapeně jsem vzhledla, ale rychle zase sklopila oči, abych neprozradila, že poslouchám. Ale kluci to dobře věděli a jako by nic rychle vpluli do anglického jazyka.

Je to jistě správné, že se kluci učí, a v budoucnu se jistě dobře uplatní. Ale všecko dobré je i pro něco zlé. Čeština mizí. Lidé přestávají skloňovat, používají špatné vazby, míchají do řeči anglické výrazy, tituly filmů, knih, seriálů se nepřekládají (viz *The Chosen*), i některé české filmy mají anglický název, zkrátka: všichni jsme tak světoví a tak „in“, že svůj rodný jazyk klidně pohrbíme a Češi budem leda tak u hokeje. Vyslechla jsem příhodu, kdy jeden bratr odepisoval na dotaz své sestře ve víře s oslovením „Dear sister“ a následovala celá odpověď v angličtině. Proč, to ví jen daný „brother“.

Tahle smutná skutečnost mi najednou byla až k pláči, když kamarádka Karolína nalistovala na mobilu *Baladu pašijovou* od Jana Nerudy. Neznala jsem ji, i když jsem Nerudu pro jeho nestrojenost, upřímnost a obrovský talent měla vždycky ráda. Balada je to úžasná nejen umělecky, ale i duchovně. Je z ní zřejmé, že Neruda byl člověk hluboce věřící, i když by ho M. C. Putna asi nezařadil do *České katolické literatury 1918–1945* ani jako jejich předchůdce. Neruda, Němcová, K. Světlá a mnoho jiných před nimi, ti všichni vyrůstali v křesťanské Evropě a byli přirozeně křesťanští. Ale to je jen přidružený efekt tajemně související s jejich životním programem, jejich neobyčejným úsilím: zachránit českou řeč a český národ, aby pak na jejich první kroky navázaly další generace, už mnohem sebevědomější, ve své zemi a ve své řeči náležitě ukotvení. I když nevolím Trioloru a nejsem národovecký fanda, který skončí u fašismu, jak se předpokládá, přesto je mi líto, že nejspíš zanikne český jazyk a český národ vůbec. Můžu cestovat po celé zeměkouli a ovládat několik světových jazyků, ale přitom žít v přesvědčení, že je přece dobře, když člověk ví, odkud pochází, a za svou zemi a za svůj jazyk se nestydí. Mámu a tátú, i když si je nevybírám, máme každý taky jenom jednu a jednoho.

Pan Voskovec říkával, že jeho domov je tam, kde si na věšák pověsí svůj klobouk. Pokud vím, tak v amerických filmech sice hrál, ale vždycky jenom cizince. To nesmrtelné, co s Werichem vytvořili, se narodilo tady, v Čechách, a v češtině. Buďme proto sebevědomější, méně snobští a přijímejme svou zemi, svou řeč i sami sebe s láskou, protože nikdo jiný to za nás neudělá. Přestaňme se bát cyniků a snobů, kteří se nám budou vysmívat za podobná slova, jako je láska, pravda, národ. Čtěme naše autory, čtěme Nerudu a jeho *Baladu pašijovou*, my všichni, kteří známe Nerudu jen jako „lva, co bije o mříž“ a jiné vybrané citáty. Nejsme národ k zahození, i když to pro své neskonale mindráky jako první do světa neustále vytrubujem.

Věra Eliášková

Jan Neruda: Balada pašijová

Byla rada kol Božího trůnu
svolána, by Satan měl svou vůli.
Slétli andělé se s nebes končin,
vzlétl také Satan šumně zdůli.

A Bůh kynul. Bylo ticho, ticho.
„Satane, nuž prones slovo svoje!“
Anděl děsu uklonil se pánu:
„Pozdravena koruna buď Tvoje!

Vznáším žalobu před tváří nebes,
žalobu na Tebe, Hospodina,
že's dal zrádně lidstvu na spasení
královského Mariina syna.

Dal's mně lidstvo darem za hřích jeho,
bych je spoutal žalem, věčnou nocí,
zželelo se Ti zas lidstva toho,
a Ty saháš na kořen mé moci!“ –

„Dávám syna svého jediného,
jeho život lidstva za spasení.
Není, Satane, to cena plná?“ –
Satan volá: „Není, Bože, není!“ –

„Nuže přidej Ty, a přidej dále
každý anděl, co jich po mém nebi,
muk mu velkých, nežli na kříž smrti
přibíjí ho studenými hřeby!“

Vystoup' Cherub: „Dej mu v kalich
nevděk,
onen nevděk, jenž až k nebi křičí,
že ti, pro něž mladý život dává,
samí ‚Kamenuj!‘ a ‚Na kříž!‘ řičí!“

Vystoup' Seraf: „Dej mu bolest onu,
která srdce bodá nejlítěji:
ti, jež k sobě vinul nejtoužněji,
že ho zalhou, zradí, opouštějí!“

Vystoup' Trůn: „Nech pocítiti jeho,
že ho opustilo celé nebe,
nech ho zoufat, žes i Ty odvrácen,
a že ztratil, Bože, také Tebe!“

A Bůh kynul: „Satane, Ty slyšíš!
Je to dosti lidstva za spasení?“
Anděl děsu rozpráh' křídla chará,
volá nebem: „Není, Bože, není!“

Jedna bolest nad bolestí všechny,
jedna muka nade všechna muka –
pod křížem stůj matka, by syn viděl,
jak to její srdce hořem puká!“

(Balady a romance)

Přiblížit ty, se kterými se v kostele vídáme, nám může pomoci rozhovor. Děkuji těm, kdo jsou ochotni se s námi podělit a odpovědět na vždy stejné otázky. Tentokrát se ptáme naší farnice paní Vlasty Gáfríkové. Dle svých slov je „rodilá Leteňáčka“, pokřtěná u Svatého Antonína. Má dvě dcery a dvě vnučky, pokřtěné také v našem kostele. Paní Vlasta pracovala jako pokladní a v důchodu na vrátnici Arcibiskupského semináře. Nyní si (prý ☺) užívá volna...

Můžete nám prozradit, jaké je Vaše oblíbené místo?

V Praze je tím místem Stromovka. Potom jižní Čechy, řeka Lužnice u Soběslavi.

Se kterou současnou osobností nebo postavou z historie byste se nejraději potkala a o čem byste s ní hovořila?

Asi s Karlem IV. Zeptala bych se, jak to bylo doopravdy na Karlštejně. A také s Pannou Marií. Povídám si s ní často a ptám se jí, jak by to či ono dělala ona.

Které místo v Bibli Vás nejvíc oslovuje?

„Co žádné oko nikdy nevidělo, co žádné ucho nikdy neslyšelo, nač žádný člověk ani nepomyslel, to všechno Bůh připravil těm, kdo ho milují.“ (1. list Korintským 2,9)

Prozradte nám modlitbu nejbližší Vašemu srdci...

Modlitba růžence.

Kterých ateistů si vážíte?

Všech, kteří jsou slušní a o kterých by se dalo říci, že žijí podle Desatera.

Kdy jste byla naposledy v kině? Na jakém filmu?

Kina mě moc nelákají, raději chodím na koncerty. Například ke Sv. Jakubu, ke Sv. Mikuláši nebo do Muzea hudby. Ale i jinam.

A v divadle?

V prosinci mě zaujalo představení Divadla v Dlouhé Jak jsem se ztratil a v divadle La fabrika inscenace V parku.

Který je Váš nejoblíbenější spisovatel nebo básník?

Teď mám v oblíbě Michaelu Klevisovou a její detektivní příběhy. Už mám skoro všechny knihy od ní přečtené. Také se pobavím nad příběhy Ivanky Deváté. Z básníků mám oblíbeného Jaroslava Seiferta. Vždy mě „dostane“ Večerní píseň v jeho Mamince!

Kterou hudbu ráda posloucháte?

Mám ráda vážnou hudbu. Ale k žehlení nebo k úklidu raději něco z rozhlasu...

Co právě čtete?

Michela Klevisová – Vraní oko (detektivní příběh) a dárek od Ježíška: Jiří Kropáček – Putování za Sýry.

Která teologická kniha Vás v poslední době zaujala?

Teologická kniha? Nic světoborného jsem teď nečetla. Mám však již značně starou a ohmatanou knihu (vyšla v roce 2002) od Josefa Schultze Vlídna povzbuzení na každý den. Jsou tam výroky slavných osobností. Od Aristotela, Františka Saleského nebo Josefa Čapka i nějaké aforismy a přísloví. Občas si ráda ten který den přečtu. Dále mám ráda knihy od Katky Lachmanové.

Který kostel nebo bohoslužebný prostor se Vám nejvíc líbí?

Je to „můj“ kostel svatého Antonína.

Kdy a kde byl Váš nejkrásnější bohoslužebný zážitek?

V katedrále svatého Víta v roce 2000 při mém biřmování.

Z čeho máte obavy?

Že mě zradí zdraví.

Na co se těšíte?

Na Velikonoce!

Otázky kladl JB

Kniha německé teoložky a filozofky Doris Reisingerové, kterou vloni vydalo nakladatelství Petrinum, otevírá téma nejen velmi závažné, ale především nesmírně bolestné. Jak je zřejmé z jejího názvu, nezaměřuje se na zneužívání autority s devastujícími následky, jež by se nás netýkalo, protože jsme si zvykli spojovat je s fanatickými náboženskými sektami, nýbrž vychází ze skutečných událostí, které se bohužel staly přímo v naší, katolické církvi, a to ne někdy dávno, nýbrž v posledních dvou desetiletích. V knize se sice zmiňují pouze případy, které se udály v Německu, nicméně jak konstatuje autorka doslovu k českému vydání Klára Maliňáková, všechny popisované nešvary a duchovně patologické projevy lze bohužel nalézt také v české katolické církvi současné doby.

Jak napovídá podtitul knihy *Orientace – doporučení – prevence*, autorčin přístup je nesený vírou a nadějí, že navzdory své závažnosti není situace bezvýchodná. V knize tak najdeme nejen popis tří základních forem duchovního zneužívání (nejen) v katolické církvi, jimiž je podle ní duchovní zanedbávání, duchovní manipulace a duchovní násilí. Autorka především poctivě a s oporou ve vlastní trpké zkušenosti duchovně i sexuálně zneužívané mladé ženy, ale také vybařena bohatými odbornými znalostmi hledá způsoby, jak v těchto situacích postupovat a zejména jak jim předcházet. Klade přitom velký důraz na tzv. duchovní sebeurčení, tedy na skutečnost, že náš vlastní duchovní život za nás nikdo jiný neodžije, že každý máme vlastní duchovní cestu a vlastní duchovní zdroje, které si ovšem musí najít každý sám. Jedno z jejích základních doporučení pro každého z nás zní následovně:

Kdo chce sebe nebo druhé ochránit před duchovním zneužíváním, udělá to nejlépe tak, že sobě i jim dopřeje rozvoj schopnosti spirituálně jednat a posílí vědomí práva na spirituální sebeurčení. K tomu vedle možností čerpat z široké palety spirituálních zdrojů patří rovněž vědomí, že neexistuje jen jeden smysl života a jen jeden platný soubor příběhů, pojmů a rituálů, ale naopak že jich existuje mnoho... Pro člověka, který se cítí být v katolické církvi doma, k tomu samozřejmě patří schopnost nakládat s pokladem katolické spirituality. Když si ji osvojí, nenechá si tak úplně snadno namluvit, že existuje jen jedna katolická spiritualita a jen jedna „správná“ podoba katolictví: vždyť kolik existuje podob modlitby v místních církvích, v Bibli, v dějinách církve! Kolik podob kněžství, kolik forem zasvěceného života! Kolik obrazů Boha! Kolik představ o tom, čím je církev a co ji utváří! Není bezpodmínečně nutné mít hlubší znalosti o dějinách dogmatu a spirituality: mnohdy stačí jen několik málo informací, aby si člověk uvědomil pluralitu katolických spiritualit a stal se tak odolnějším proti pokusům o manipulaci a násilí...

mš

„Z našich nedávných zkušeností je zřejmé, že tradice svobody slova a názoru nestojí na pevných základech. Plak totiž cítí nejen jednotlivci, kteří jsou umlčováni. Proniká i do těch nejstabilnějších myslí a všude vytváří napětí, které způsobuje sterilitu. Lidé přestávají říkat, co si myslí, a když to přestanou říkat, brzo si to přestanou i myslet.“

W. Lippmann, americký novinář, 1919

- ❖ **18. 4. (SO) 9:00–14:00 SETKÁNÍ PRO ROZVEDENÉ** – Centrum pro rodinu Pastoračního centra APHA zve na setkání po rozpadu manželství, kdy bude na tuto životní situaci nahlíženo z úhlů pohledu církevního právníka, psycholožky a kněze. Bude také příležitost k individuálním rozhovorům. Komunitní centrum u Sv. Vojtěcha, Kolejní 4, Praha-Dejvice.
- ❖ **23. 4. (ČT) 19:30 K ČEMU SLUŠNOST?** (diskuzní setkání pořádané DOMINIKÁNSKOU 8) – Na otázky typu „Co znamená být slušným člověkem?“ se bude tázat Alena Scheinostová, redaktorka internetového média Téma.21 a někdejší redaktorka KT (a naše farnice). – *Jedná se o vnější masku, která překáží autentickému setkání s druhými, proměnlivou kulturní konvencí, která brání dialogu nad tabuizovanými tématy, nebo dokonce slabost, která demokraty paralyzuje v politickém boji? Může jít o něco hlubšího a tvůrčího? Jak slušnost souvisí s poselstvím evangelia a jaké to má důsledky pro působení křesťanů v současné společnosti, v níž roste hrubost i citlivost?* Barokní refektář kláštera sv. Jiljí (vstup Jalovcová 2, Praha – Staré Město). Live stream a záznam dostupný na YouTube.
- ❖ **25. 4. (SO) 9:00 MODLITBA MLADÝCH ZA NOVÉHO ARCIBISKUPA A PRAŽSKOU DIECÉZI** (v den uvedení Mons. Stanislava Příbyla do úřadu, modlitba proběhne za účasti otce Příbyla): <https://adcm.cz/2026/03/30/modlitba-mladych-za-arcibiskupa-25-4/>
- ❖ **25. 4. (SO) 11:00 SLAVNOSTNÍ UVEDENÍ MONS. STANISLAVA PŘIBYLA** do úřadu pražského arcibiskupa při pontifikální mešní liturgii slavené ke cti sv. Vojtěcha v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha. Katedrála bude pro veřejnost otevřena od 10:15. Bližší informace lze nalézt např. na portálu Cirkev.cz.
- ❖ **2. 5. (SO) 10:00–18:00 NORBERTINSKÉ SLAVNOSTI** v areálu Strahovského kláštera připomenou zakladatele řádu premonstrátů sv. Norberta. Zahájení mší svatou v 10:00 v bazilice Nanebevzetí Panny Marie; návštěvníky dále čeká celodenní program s hudbou a jarmarkem, krátké varhanní koncerty v bazilice, možnost navštívit románské sály s expozicí o sv. Norbertovi i nově zrekonstruovaný Opatský refektář s jedinečným výhledem na panorama Prahy.
- ❖ **7.–9. 5. (ČT–SO) PĚŠÍ PUTOVÁNÍ S ADCM PRAHA-KUNRATICE** (Centrem mládeže Nazaret) NA SVATOU HORU ku příležitosti Arcidiecézní pouti za povolání. Určeno mladým středoškolského a vysokoškolského věku (od 15 let). Společné slavení eucharistie, duchovní slovo, prostor pro osobní přemýšlení, společnou modlitbu, sdílení, neformální čas a přípravu jídla. Více informací a kontakt na <https://adcm.cz/2026/03/04/pout-na-svatomu-horu-7-9-5-2026/> Přihláška online nejpozději do 4. 5.
- ❖ **29. 3.–24. 5. (NE) ŠUMAVSKÉ VELIKONOCE** – výstava uměleckých děl rozjímajících o velikonočním tajemství coby oslavě vítězství života nad smrtí; těšit se lze na unikátní pašijové exponáty, např. Kohoutí kříž či repliku Turínského plátna. Muzeum Karlova mostu (Křížovnické náměstí 3, Praha – Staré Město).

APOŠTOLÁT MODLITBY pro nejbližší období:

úmysl Svatého otce + národní úmysl podle *Celosvětové sítě modlitby s papežem*, <https://www.csmp.cz/>

- ❖ **DUBEN: Za kněze prožívající krizi:** *Modleme se za kněze prožívající krizi svého povolání, aby našli duchovní doprovázení, které potřebují, a aby je společenství podporovala v duchu porozumění a modlitby.* | **Za kmotry:** *Modleme se, aby ti, kdo přijali úkol kmotrů, byli svým kmotrěncům oporou, vzorem a inspirací.*

NALÉHAVÝ ÚMYSL NA DUBEN: Modleme se, aby se návrat k vyjednávání a ochota k dialogu staly nástrojem k řešení konfliktů ve světě, zvláště na Blízkém východě, kde vstoupilo v platnost okamžité dvoutýdenní příměří.

- ❖ **KVĚTEN: Za to, aby měl každý přístup k jídlu:** *Modleme se, aby se všichni – od velkých výrobců po drobné spotřebitele – vyhýbali plýtvání potravinami a usilovali o zajištění přístupu ke kvalitnímu jídlu pro všechny.* | **Za nevěřící:** *Modleme se, aby lidé v našem okolí, jimž nechybí Bůh ani církev, zakusili mimořádný Boží dotek a milost obrácení.*

DÁRCOVSKÉ TIPY

- ❖ Sběrka na podporu katolických médií (NE 10. 5.) – Celorepubliková sbírka pomáhá financovat evangelizační a pastorační sdělovací prostředky s naddiecézním přesahem, jako je Katolický týdeník, Rádio Proglas či TV Noe, informující o dění v církvi doma i ve světě. Sběrku vyhledává Česká biskupská konference; přispět lze během kostelní sbírky nebo na účet příslušné diecéze (Arcibiskupství pražské užívá bankovní účet č. 45301130/2700, variabilní symbol sbírky je 930730).
- ❖ **PŘÍSPĚVKY NA PROVOZ FARNOSTI** lze posílat na bankovní účet č. **1011061807/5500**.

Vaše tipy do infobramboračky + případné reakce adresujte laskavě na jan.rosypal@centrum.cz

Milí spolufarníci,

přiblížil se čas mého kněžského svěcení a primice. Svěcení se uskuteční v sobotu 20. června 2026 v 10:00 v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha. Primici budu slavit následující den, v neděli 21. června 2026 v 18:00 v našem kostele sv. Antonína Paduánského. Po primici je plánováno setkání u kostela sv. Klimenta.

Rád bych vás na obě tyto slavnosti srdečně pozval a zároveň vás poprosil o modlitbu. Budu rád za vaši účast, i když se třeba osobně neznám se všemi. Už teď také moc děkuji všem, kdo se zapojují do modlitby i do příprav. Více informací najdete na webu: <https://ondrejsimer.cz/sveceni/>

Ondřej Šimer

LETNÍ TÁBOR 2026

POZVÁNÍ

- ❖ termín: 23.–29. srpna 2026
- ❖ místo: Míčov, Sušice
- ❖ cena: 2600 Kč
- ❖ tábor je určen pro děti a mládež od ukončené 1. třídy do 16 let
- ❖ více informací a přihlášku najdete na www.ignisio.cz

Nejspíš se shodneme, že je nám milé, když najdeme i přes den náš kostel otevřený, přístupný, můžeme se tam zajít pomodlit my, ale také kdokoliv kolemjdoucí. Méně si již uvědomíme, že tuto výsadu máme aktuálně jen díky službě tří obětavých farnic důchodového věku a též našeho bratra jáhna, kteří (každý v domluveném čase) drží ochrannou ruku nad děním v kostele a jsou návštěvníkům k dispozici. Tato služba se týká zejména všedních dní, kdy je kostel otevřen od pondělí do pátku v čase 10–19 hod., v neděli 7–12 hod. (tento čas zajišťoval pan kostelník) a poté ve večerním čase 17–19 hod. (V den státního svátku připadajícího na všední den je kostel otevřen 17–19 hod.; o letních prázdninách se otevírací doba dále redukuje na středu a pátek v čase 12–19 hod. a neděli 9–12 a 17–19 hod.)

Tento personální stav je nicméně již dlouhodobě nedostačující, což se projevuje nejvíce o prázdninách, případně při nemoci či absenci kterékoli ze zainteresovaných osob. V takovém případě musí všechny služby pokrýt pan kostelník Josef Horník (jehož primární náplní práce je údržba dvou sakrálních staveb s jejich exteriérem a částečně příprava liturgie).

PRF se tedy obrací na každého z vás či vašich známých, zda byste byli ochotni přihlásit se k pravidelné či občasně službě, a pomohli tak zachovat otevřený kostel. Není nutné sloužit každý den, ani celý den, na věku nezáleží, náplň práce rádi objasníme. Prosíme zájemce, aby se ozvali na prf@svatyantonin.cz, praktické dotazy vám rádi zodpoví v sakristii nebo na čísle 602 758 379.

Za PRF shrnul Jan Rosypal

KALENDÁŘ FARNOSTI SV. ANTONÍNA PRO NEJBLIŽŠÍ OBDOBÍ

- ❖ V pátek 24. dubna se koná v 18:00 mše (nejen) pro děti a mládež s doprovodem rytmické hudby. Zapojit se do přípravy hudby lze v 16:30 v kostele sv. Antonína.
- ❖ V neděli 26. dubna se bude v naší farnosti konat Farní den. Viz str. 1.
- ❖ V neděli 10. května při mši v 10:00 u Sv. Antonína udělí otec biskup Václav Malý svátost biřmování.
- ❖ Setkání Společenství živého růžence se přesouvá z 11. května na pondělí 8. června.
- ❖ V pátek 29. května se uskuteční Noc kostelů – přihlášeny jsou oba naše chrámy (Sv. Kliment 17:00–22:00, Sv. Antonín 18:00–23:00).
- ❖ V neděli 7. června přistoupí děti z naší farnosti poprvé ke svatému přijímání.
- ❖ V neděli 14. června oslavíme při mši v 10:00 svatoantonínskou pouť.
- ❖ V sobotu 20. června přijme Ondřej Šimer v katedrále kněžské svěcení a v neděli 21. června v 18:00 bude u Sv. Antonína sloužit primiční mši. Pro následné agapé u Sv. Klimenta bude vítáno, pokud přispějeme drobným občerstvením podle svých možností. Viz str. 7.

Farní listy vydává Farní rada při kostele sv. Antonína. Vycházejí pro vnitřní potřebu holešovické farnosti za dobrovolný příspěvek. Redakční rada: Věra Eliášková, Jitka Rosypalová, Marie Škarpová. Kresba hlavičky na titul. straně – Hanka Roubalová. Tisk Ediční centrum AMU. **Toto číslo vychází 19. dubna 2026. Uzávěrka příspěvků do příštího čísla FL je v sobotu 9. května 2026.**

Dopisy a příspěvky zasílejte na adresu: Farnost sv. Antonína, Dukelských hrdinů 54, Praha 7, 170 00, na redakci Farních listů redakce@svatyantonin.cz. Redakce si vyhrazuje právo krátit příspěvky. Nevyžádané rukopisy nevracíme.

Adresa webových stránek naší farnosti je www.svatyantonin.cz, kam můžete psát i své dotazy. Pro sdílení zpráv funguje ve farnosti e-mailová skupina svatyantonin@googlegroups.com, Zájemci o připojení k e-mailové skupině pište na adresu: farniakce@svatyantonin.cz.

Finančně podpořit farnost můžete zasláním libovolné částky na účet farnosti č. 1011061807/5500 vedený u Raiffeisenbank (do zprávy pro příjemce, prosíme, uveďte své jméno a příjmení). Na Vaši žádost Vám rádi vystavíme potvrzení o přijetí daru. Žádost můžete zaslat na emailovou adresu fara@svatyantonin.cz.

